

"TKP'nin Sesi"

8 Haziran 80

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorum: Türkiye'ye de Güney Kore modeli mi ? /Öm./
2. Atılım'ın 1 Haziran sayısından yazılar:
 - Komünizm ordusunun savaş eri
 - Çelişkili evrim
 - Yenilginin dersleri
6. Günün parolası: NATO'dan çıkmak-ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak ve saldırı üslerini kaldırmak /S./ (N.ve D.)
7. Horizont'un 23.sayısında çıkan: Tanıkların ifadeleri kanlı terörün maskesini indiriyor"
8. Yazı: Devrimci hazırlık: Devrimci birlik /Em./ /N./

Spikerler: Öm. / Nec. / Den.(

P A Z A R

GÜNÜN PAROLASI: NATO'DAN ÇIKMAK-İKİLİ KÖLELİK ANLAŞMALARINI
YIRTMAK VE SALDIRI ÜSLERİNİ KALDIRMAK!

D.D. Ülkemiz 26 yıldır emperyalizmin askersel-politik mekanizması, saldırganlık örgütü NATO'nun dümen suyunda gidiyor. Yarım milyonluk Türk ordusu bu saldırı örgütünün komutasındadır. Bunun yanı sıra ülkemizin toprakları NATO'nun ve ABD emperyalizminin, saldırı planlarını gerçekleştirmek için askersel üslerle donatılmıştır. Bu üslerle Türkiye emperyalizmin bir silah cephaneliğine çevrilmiştir. Bu saldırı üslerinin birçoğu nükleer silahlarla donatılmıştır. Bunların sayısı 100'ün üstündedir.

Türkiyeyi bu emperyalist saldırganlık blokuna ^{bağlayanlar} ~~sekenler~~, ülkemiz topraklarını emperyalizme, NATO'ya parselliyenler bu 26 yıl içinde halkımızın yaşamını, geleceğini cehenem etmişler, Türkiye'yi emperyalizmin Orta Doğu'da, bölgemizde barışı baltalama, gerginliği artırma, halkların ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşımını ezme politikasında bir ileri karakolu durumuna getirmişlerdir. Ülkemizdeki ^{Amerikan} ~~ABD~~ ve NATO üslerinin başlıca görevi, Türkiye'yi, komşumuz Sovyetler Birliğine öteki sosyalist ülkelere, bölgemizdeki anti-emperyalist politika izleyen ülkelere karşı bir saldırıda atlama tahtası olarak kullanmak olmuştur, böyle de kalıyor. Amerikan üsleri üstüne araştırma yapan Cumhuriyet Senatosu komisyonunun verileri de bunu doğruluyor. Cumhuriyet Senatosu Komisyonunun verilerinde bu üslerin nem Sovyetler Birliğine, nem de Orta Doğu' ülkelerine karşı olduğu vurgulanıyor.

Türkiyenin saldırgan NATO üyeliği, halkımızı korkunç uçrumlara sürüklemiş ve hızla sürüklemeye devam ediyor. Ülkemizdeki yabancı üsler, ordunun NATO komutasında olması, yoğun silahlanma geniş halk yığınları için yıkım olmuştur. ~~ABD emperyalizminin, NATO'nin harpçi, saldırı planları doğrultusunda Türkiye ekonomisi tamamen askersel~~

~~raylara bindirilmiştir.~~ Bu yıkım politikası sonucu, halkımızın, işsizlik, pahalılık, geri kalmışlık, konut, okul, sağlık, içme suyu, kanalizasyon gibi hiç bir sorunu çözülmemiş, yoklar, kuyruklar daha da artmıştır. Buna karşılık NATO harcamaları ise, rekor düzeye ulaşmıştır. Resmi verilere göre, Türkiye 1976'da silahlanma için 2 milyar 300 milyon dolar harcamıştır. Böylece bu saldırganlık, barış düşmanı politika, bir avuç işbirlikçi, tekelci vurguncu için, silah tücarleri için tam bir vurgun alanı olmuştur.

-- Yayılmacı Amerikan emperyalistleri, bölgemizde bu politikalarını sürdürmek için Iranda ~~yıkırıktıkları~~ askersel-politik konumlarını yitirmelerinden, Afganistan'daki planlarının bozulmasından sonra Türkiye üzerinde baskılarını daha da artırdılar. Ülkemizdeki saldırı ve casusluk üslerini daha geniş ölçüde kullanma aşamasına geçtiler. Halk düşmanı, Amerikancı Demirel hükümetiyle yeni kölelik anlaşmaları bağladılar.

Ülkemizin içinde bulunduğu konunç yıkıma, bölgemizde barışın ve güvenliğin baltalanmasına, gerginliğin artırılmasına emperyalizmin ve ülkemizdeki işbirlikçilerinin vurucu gücü, "soğuk savaş" ocağı NATO'nun, onun harpçi politikasının neden olduğunu iyi bilen ilerici, yurtsever güçler, kuruluş ve örgütler, ~~CHP~~ TKP, TİP, TSİP, ~~CHP~~ gibi partiler, CHP ve MSP içindeki gerçekçi politikacılar NATO'ya, ülkemizdeki saldırı üslerine karşı kesin bir tutum alıyorlar. Son birkaç ay içinde ülkemizin çeşitli kent ve bölgelerinde düzenlenen "NATO'ya ikili kölelik anlaşmalarını" protesto eylemlerinin, halkımızın ezici çoğunluğunun saldırgan NATO'dan çıkılmasını, üslerin sökülüp atılmasını, kölelik anlaşmasının yırtılmasını istediğini gösteriyor. Bu yondeki eylem ve çıkışların başlıcaları şunlardır:

--NATO'nun kuruluşunun 31.yıldönümü dolayısıyla İstanbul'da, Bursa'da, Eskişehir'de, Diyarbakır'da, Adana'da yığinsal gösteriler düzenlendi. "NATO'ya, ikili kölelik anlaşmalarına hayır! belgisi altında yapılan bu gösterilere TKP, TİP, TSİP üyeleri, sendikalar, meslek kuruluşları, demokratik yığın örgütleri, gençlik, kadın kuruluşları, köy

kooperatfleri katıldı. Bu eylemlerde , "üslere el konsun, Amerika defol-
sun!, Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Kölelik anlaşmalarına hayır! belgi-
leri haykırıldı. Bank-Sen, Baysen, Maden-İş, Köy-Der, İKD, İGD, TUS-DER-
TÜTED, TÖB-DER ve daha birçok sendika ve meslek kuruluşları yaptıkları
açıklamalarda halk düşmanı Demirel hükümetinin ABD emperyalizmiyle
bağladığı ikili kölelik anlaşmasını sert bir biçimde protesto ettiler
NATO'den çıkılmasını, kölelik anlaşmalarının yırtılmasını istediler.
Geçtiğimiz günlerde de ülkenin değişik kent ve bölgelerinde "NATOya,
ikili kölelik anlaşmalarına hayır! belgesiyle yığınsal gösteriler,
eylemler düzenlendi. Muğla ve Salihli'de düzenlenen gösteriler en
yığınsal oldu. TİP, TİP, TSİP üyelerinin, gençlik ve kadın örgütleri,
işçi sendikaları, meslek kuruluşları temsilcilerinin katıldığı bu
eylemlerde NATO ve ikili kölelik anlaşmaları sert bir biçimde protes-
to edildi. "Fantom değil, kreş, silah değil iş istiyoruz." "NATO
saldırı ocağıdır! "ikili kölelik anlaşmaları yırtılsın! Üsler kaldırıl-
sın, NATO'dan çıkılsın " belgileri haykırıldı.

— İkili kölelik anlaşmaları CHP ve MSP içinde ^{her} de bazı sayıtlar
arasında ^{da} sert tepkiyle karşılanıyor. Bu yılın Ocak ayında 51 CHP'li
ABD ile imzalanan
parlamentar Savunma ve işbirliği anlaşması adındaki ikili kölelik
anlaşmasına karşı çıktılar. Ülkemizdeki Amerikan üs ve tesislerinin
ulusal çıkarlarımıza aykırı olarak kullanılmasına izin verildiği için
Demirel hükümeti hakkında bir Meclis araştırması açılmasını istedi-
ler. CHP Adana sayıtlı, İsmail Hakkı Özturun ikili kölelik anlaşmasına
karşı çıktı ve bu yöndeki çıkışları, eylemleri desteklediğini bildirdi.
İsmail Hakkı Özturun 27 Ocak günlü "Yankı" dergisine verdiği demeçte
bu konuda şöyle dedi: "İaşist tehlike, ve bu tehlikenin odaklarından
biri olan katil yuvası MHP'ye karşı, DGM ve öteki baskı yasalarına
karşı, ABD üslerine, ölüm rüzelerine, silahlanmaya karşı sol kanat
parlamentarlerle öteki ilerici, demokrat, anti-İaşist, anti-emperyalist
kişi ve kuruluşlar arasında eylem birliğinin oluşturulması, kuşku
yok ki, halkımızın ve ülkemizin çıkarlarını koruyan bir politikadır. Biz
bunu savunuyoruz". MSP başkanı Erbakan ve yardımcısı Asil Türk ise,

İse Türkiye'deki yabancı üsler konusunda ABD ve Batı ülkelerinin arzuları doğrultusunda hareket edilmesinden büyük endişe duyduklarını belirttiler. MSP sayıtlavlarından Hasan Aksay da 28 Nisan günlü "Yankı" dergisine verdiği bir demeçde "ülke tam bir yıkım içindedir. Amerikan mandası olmadan olmaz ön koşuluyle işe başlarsan kurtuluş savaşı olmaz. İktidarımız IMF'lerin emrine verilirse bu yıkımı onleminin imkanı yoktur" dedi.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ

yorum

8.6.80 Pazara

6.6.980.ÖM.

TÜRKİYE'YE DE GÜNEY KORE MODELİ Mİ?

Bugünkü rejimin gerici karakterini, ~~kurjuva~~ parlamentarizm~~ı~~ mas kesi ar~~ka~~asında çıplak bir diktatörlüğe doğru yol aldığını anlamak ~~gürük~~ için ekonomik alandaki gelişmeleri de değerlendirmek gerek. Ekonominin kilit noktalarını ^{tekellerin temsilci} elinde toplayan Turgut Üzal Dünya Banka sıندان bir uzmanı Ankaraya çağırdı. Bu öyle sıradan bir "uzman" değil Brezilyada, Güney Korede ün yapmış, Amerikanın kukla diktatörlüklerin de ekonomik alanı kanlı terör rejimlerine uygun bir biçimde "planla- mış" ünlülerden.. Güney Koredeki deneylerinde ~~kurjuva~~ ^{de yararlanarak} ~~kurjuva~~ ^{yeni} ~~kurjuva~~ Türkiye ^{âk}de ~~uygulanmak~~ "bunalımların üstesinden gelecek" bir reçete öneriyor. "Cumhuriyet"te Doğan ^{halde} ~~Yalçın~~ ^{yerinde} olarak belirttiği gibi, ancak Pinoçet tipi bir yönetimde uygulanabilecek bir

reçete bu. Bakın hele Özalin bu akıl hocası "ağır endüstriden vazgeç, sanayi yatırımlarını kısıtlayın, tarıma yönelin" buyuruyor. Hem de sanayide % 11 oranında bir gerileme olmasını istiyor. Yeni devalüasyon ve 1 doların 90 liradan işlem görmesi üstüne varılan anlaşma hükümetin politik alanda yöneldiği diktatörlük yolunun ekonomik gelişmelerle desteklendiğini açığa vuran gelişmelerdir.

Dünya Bankası uzmanının önerdiği bur reçete en başta tekellerin ekonomide egemenliğini pekiştirme, emperyalist finans kuruluşlarının Türkiye üzerindeki etkinliklerini arttırma, devlet işletmelerini yağmalama, tekkilleştirmeyi tirmandırma, yarı askersel zorbalık niteliği alan rejime destek ve dayanak ^{gani} daha geniş ölçüde sağlama amacı yöneliktir.

Emperyalizme bağımlı egemen sınıflar bunalımın üstesinden gelebilmek için yabancı sermayeyle daha sıkı bağımlılık ilişkilerine giri-

lar. Hükümet bu amaçla yabancı sermayenin ~~xxxxxxx~~ ile ilgili kararlar da yeni değişiklikler yaptı, bunların içeriğini genişletti. Ayrıca kar transferlerinin kapsamını da genişletti. Türk ekonomisinin sözümona canlandırılması için "gerekli" görülen yabancı sermaye akımının enflasyonu, pahalılığı, işsizliği kamçulamaktan başka bir sonuç vermediği ~~xxxxxxx~~ daha ilk uygulamada ortaya çıktı. Örneğin bu yılın ilk dört ayında fiyatlardaki artış % 50 nin üstüne çıktı. Enflasyon yine bu dönem içinde % 100'lük bir rekor düzeye ulaştı. Tarım ürünlerinin bir dizi devalüasyonla düşük fiyatlarla dış satımı bu dönemde de alabildiğine sürdü. Bütün bunlar emekçi yığınların ~~xxxxxxx~~ yaşam koşullarının daha da ağırlaşmasına, işsizlik, pahalılık, altında daha da ezilmesine yol açtı. Ve bu gelişmeler de egemen güçlerin emperyalizmin yeni sömürgecilik yöntemlerine sıkı bağlı oldukları ~~xxxxxxx~~ ülkeyi sosyo-ekonomik çıkmaz-

ni
lara sürükledikleri bir kez daha ortaya çıkardı.

Bu yıkım süreci bugün olanca hızıyla sürüyor. Sürüyor çünkü Demir el hükümeti Amerikan Bankalarından, IMF'den, Ortak Pazardan, OECD ülkelerinden dilendiği 1 milyar 300 milyonluk borcu çok ağır ekonomik-politik koşullara bağladı. Bu borcu alabilmek için/yeni bir anlaşması imzaleadı, ücretleri dondurdu, emekçilerin yaşam koşullarına el attı, fiyat ve vergileri katmerleştirdi, NATO nun silahlanma programını onayladı, orduyu emperyalizmin çıkarlarını savunmada daha yoğun kullanmak için yeni baskı yasaları çıkarmaya yöneldi. Gerici egemen sınıflar emperyalizme bağımlılık politikasıyla kaçınılmaz bir halkın gözünden gizlemek için "Sovyet Tehlikesi" yalanını aralıksız ileri sürüyorlar. Oysa komşularımız sosyalist ülkelerde Ekonomik Yardımlaşma Konseyi üyesi 6 sosyalist ülkeden halkımıza en küçük bir tehdit şöyle dursun yalnız yardım gelmiştir.

Erdoğan'ın son dört yıl içinde Ekonomik Yardımlaşma Konseyi üyesi
6 sosyalist ülke Türkiye'ye çeşitli endüstri kuruluşları ve kamu
projeleri için toplam 1 milyar 100 milyon dolarlık yardım ~~sağladı~~
sağladı. Yüzde 2,5 gibi çok düşük faizli ve uzun vadeli olan bu
yardımlar hiç bir politik koşulüne sürülmedi. Hürriyet gazetesinin
bu konudaki haberinde Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin Merkez
Bankasının 1978 yılında Türkiye'ye sağladığı 50 milyon dolarlık
kreditinin ise faizsiz olduğu vurgulanıyor. Bugünlerde Türk Sovyet
dostluk anlaşmasının 60'cı yılını kutlayan halkımız kimin Türkiye'nin
gerçek dostu, kimin düşmanı olduğunu, kimin ülkemizin ekonomik kalkın-
masına yardım ettiğini, kimin ise Türkiye'yi ucuz iş gücü ve sömürü
alanı olarak kalması için yeni-yeni modeller çatıştırdığını daha
bir gördü, anladı.

Çelişkili evrim

Yasal işçi hareketi bu dönem boyunca değişik aşamalardan geçti. Hareketin önüne yeni sorunlar çıkıyordu. Her yeni sorun küçük burjuva ügelerin sağa, sola savrulmasını da hızlandırıyordu. Örneğin, parlamentoya katılma olanakları doğduğu zaman, bir yandan bu olanakları abartan, cephe savunuculuğunu yadsıyan eğilimler boy verdi, bir yandan da "cuntacılık" ortaya çıktı. Sonra, 1968 Çekoslovak olayları, yasal işçi hareketini yeni bir dönemece getirdi. İlk kez proletarya enternasyonalizmine bağlılığımız sınavdan geçti. Ama ne yazık ki, yasal harekette ender kimseler dışında, sorumlu durumdaki kadrolar sarsıntı geçirdiler. Derin bir bölünme ortaya çıktı. Bunu, ekonomik bunalım yılları izledi. Rejim giderek anti-demokratik karakter kazanıyor ve faşizm tehlikesi büyüyordu. Küçük burjuvazide radikalleşme eğilimleri kabarıyor, artan sayıda genç ve aydın kestirme bir yol arıyordu. İşçi sınıfımız ilk kez 1970 yılında tüm ilerici eylemlere damgasını vuran güçlü bir çıkış yapmıştı. AP ikiye bölünmüş, CHP içinde ayrışma derinleşmişti. Orduda çelişkiler keskinleşmiş, tepe noktalara kadar yansımıştı. Yasal işçi hareketi, gelişmelere yön veremedi. Kendiliğindenlik, değişik eğilimler biçiminde savaflara egemen oldu. Dahası, politik önderliğin eksikliği devrimin aşamalarını yadsıma gibi bir dizi stratejik konudaki yanlışlar yalnızca buhalının devrimci duruma dönüşmesini engellemekle kalmıyordu. Zayıflık, egemen sınıfların askersel devirme olanaklarını genişletiyordu. Yasal hareket sağcı revizyonizme karşı konum almıştı ama, o,giderek kendini savunma gücünü yitiriyordu.

Bütün bu dönem boyunca, Marks, Engels ve Lenin'in yapıtlarını sistemsiz de olsa okumaya başlamıştım. 1969 Komünist

ve işçi Partilerinin uluslararası toplantısı, ardından da SBKP'nin 24. Kongresi Üzerimizde derin etkiler bıraktı. Artık "Bizim Radyo"yu sürekli dinlemeye başlamıştık. "Yeni Çağ" daha sık elimize geçiyordu. Parlamentarizme karşı devrimin değişik biçimlerinin tanınması, proletarya enternasyonalizmi ve Sovyetler Birliği'ne, reel sosyalizme karşı tutum, legal ve illegal örgütlenmenin zorunluğu, bütünsel devrim sürecinin demokratik ve sosyalist aşamaları, bütün anti-emperyalist, demokratik güçlerin tek cephesi gibi sorunlarda Leninci yaklaşımı hızla benimsiyorduk.

TKP'ye niçin girdim?

Komünizm ordusunun savaş eri

Parti üyelerimizle yapılan konuşmaları yayınlamayı sürdürüyoruz.

- Parti sıralarına niçin katıldın?

- Bu soruya, çoğu zaman alışılacağı bir biçimde, "biricik Marksist-Leninist parti TKP olduğu için" gerekçesiyle yanıt vermek kolay olurdu. Kuşkusuz bu doğru bir yanıttır. Ben de, parti programını, tüzüğünü okudum, tümüyle benimseyerek parti sıralarına katıldım. Ama sanırım, böyle bir yanıtla sorunuzu tam karşılamış olmuyorum. Çünkü, TKP'nin nesnel olarak nasıl bir parti olduğu başka, bunu benim anlamam başka şey. Sınıf savaşının mantığı devrim isteyen ilericiileri parti sıralarına yaklaştırıyor. Ama partiye her giren kimsenin bir de kendi özel deneyinin etkisi de var. Ben kısaca bunu anlatmak istiyorum.

Uzun yıllar, daha 12 Mart öncesinde yasal işçi hareketinde yer aldım. Değişik görevlerde bulundum. Başlangıçta, bu harekete, küçük burjuva sosyalist düşüncelerle katılmıştım. Zaten, o dönemde, yasal işçi hareketinde Marksist-Leninci düşünceler egemen değildi. "Türkiye sosyalizmi" denilen, Yön yazarlarından TİP yönetimine kadar uzanan bir akım etkinlik kazanmıştı. TKP'nin adını zaman zaman duyuyorduk, ama parti örgütlenmesi üstüne bilgimiz yoktu. Bilindiği gibi o dönemde partimizde önemli zayıflıklar bulunuyordu.

Şurasını açıkça söylemek isterim. Yasal çalışma yaşamında, zengin deneyler elde ettim. Bir dizi seçim kampanyasına, yığinsal gösterilere katıldım. Güç koşullarda, yasal örgütleri ayakta tutmak için işçilerin, aydınların, gençlerin özverili çabalarına tanık oldum. Daha 1962 Beyaz Saray olaylarıyla başla-

yan kanlı saldırılara yiğitçe karşı koyan arkadaşlarımı bugün de anımsıyorum. "MDD"cilik diye tanınan bir akım, zamanla bu devrimci geleneği karaladı. Yasal hareketin kadrolarını tümüyle "pasifist", "korkak" insanlar topluluğu olarak tanıtmaya kalktı. Bu suçlamaları savunmak, yaklaşık 10 yıllık bir dönemde işçi sınıfının, ilerici hareketin kazanımlarını yok saymak olurdu. Bu hareketin yalnızca oportünizmin ürettiği yolundaki kaba görüşlere katılmıyorum.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Yenilginin dersleri

Gerek politik gelişmeler, gerekse, kadroların ideolojik bilgilenme süreci, kafalarda temel bir soru uyandırdı: Nasıl bir parti? İşte bu aşamada, TKP'nin yasal işçi hareketine verdiği desteğin de yarattığı elverişli ortamda, TKP'ye karşı artan bir ilgi, sempati uyandı. Bir bakıma kendimi TKP'nin doğal üyesi gibi görür olmuştum. Ama bir yandan da, yasal partiyi, tıpkı TKP gibi, sözcüğün gerçek anlamında bir komünist partisi yapma gibi çelişkili çözümler de arıyordum. Böylece bu hareketin yasallığı da, yığınsallığı da giderek bizler için önemsiz şeyler gibi görünmeye başladı. Bz Başka bir yanıla düşmüştük.

Düşman beklemedi. 12 Mart geldi çattı. O baskı günlerinde birden bire örgütsüz kalmıştım. Serüvene sürüklenenler acı bir yenilgiye uğradılar. Temel olarak yasal örgütlenmeye bağlanan işçi hareketi üstünde, geçici de olsa, CHP'nin "yeni" reformcu çizgisi etkinlik kazandı. Yenilgi yıllarından daha iyi öğretmen olmuyor. Kimileri kapağı CHP'ye attı. Kimileri kıyıya çekildi. Bize gelince, gereken dersleri çıkarmıştık. Proletaryanın utkusunu ancak komünist partisinin önderliğinde gerçekleştirebilir. Türkiye koşullarında bu parti, ancak illegal örgütlenme temelinde çalışabilirdi. TKP'nin 1973 atılımı her türlü ikircime son verdi. TKP'nin tüm konumlarını işte böylece benimsedim. 12 Mart'ın çöküşünden sonra yeniden yasal hareket canlandı. Ama biz dersleri unutmadık. TKP'ye bu nedenle girdim. Komünizm ordusunun bir savaş eri olmaktan onur duyuyorum.

Buradan yasal örgütlenmeyi küçümsemediğim sonucu çıkarılamaz. Tam tersine. Bence bu tür yasal örgütlenme, sosyalizm ülkülerine gönül vermiş herkesi sıralarında toplamalı, olabildiğince yığınsallaşmalı ve hepsinden önemlisi TKP ile omuz omuza savaşmalıdır. Geçmişte karşılaşılan acı olayların bir daha yaşanmaması için zorunludur bu.

TKP'nin Sesi

8.6.1980 Em.

Pazar yayını

Horizont'un 23.sayısında Osman
Turgay imzalı yazının çevirisi

D.D.Yurdumuzda faşist terör odaklarının cinayetleri,faşist MHP-
den kanlı destek alan Demirel hükümetinin yarı askersel baskı rejimi-
ni yerleştirme girişimleri ve devlet terörü Avrupa kamuoyunda büyük
bir tepkiyle karşılanıyor.Başta komünist ve işçi partileri,sendika-
lar olmak üzere ~~xxx~~ Avrupa demokratik kamuoyu baskı ve terör altında
bulunan halkımızla dayanışma bayrağını yükseltiyorlar.Bu dayanışmada
Avrupa halklarına Türkiye'deki faşist terörün,bu terörle içiçe devlet
terörünün vardığı boyutları göstermek,yaymak önemli bir yer tutuyor.
Bilindiği gibi Fransız Komünist Partisi'nden bir heyet ülkemize gel-
miş ve izlenimlerini FKP yayın organı Hümanite aracılığıyla tüm dün-

yaya duyurmuştu. Fransız Komünist Partisi'nin açıklamaları, Paris'te yapılan basın toplantısında faşist terörün ve işkencelerin belgeleri nin ortaya sergilenmesi Avrupa Kamuoyunda büyük bir uyarıcı görevi gördü. Çeşitli gazetelerde ve yayın organlarında Türkiye'deki durumla ilgili yazılar ve değerlendirmeler, dayanışma kampanyaları artarak sürüyor. Burada Demokratik Almanya Cumhuriyetinde çıkmakta olan haftalık "Horizont" ~~xxx~~ gazetesinin 23. sayısında da bir yazı yer aldı. Yazı, "Tanıkların ifadeleri kanlı terörün maskesini indiriyor" başlığını taşıyor. Şimdi sizlere bu yazının bir özetini sunuyoruz: " 5 Nisan'da Aytül Acarbaş Demokratik hak ve özgürlükleri koruma mitingine katılmak üzere kocası ve oğluyla vedalaştı. Fakat o artık, mitinge katılamayacaktı. Çünkü faşistler onu ve birkişiyi daha Eskişehir'de otobüsten inerken vurdular. Aytül Acarbaş'ın ~~xxxx~~ ilerici gençler derneği üyesi olan kardeşini faşistler 1978 yılının Nisan ayında

öldürmüşlerdi. Aytül kardeşinin öldürülmesi üzerine onun savaşımını sürdürceğini söylemiş ve and içmişti. Aytül, İlerici Kadınlar Derneği üyesi idi. Yaşamını demokrasi ve toplumsal ilerleme davası için veren Aytül'ün yazgısı istisna değil. "Türkiye ~~1980~~ Nisan 1980: Neden? başlıklı illegal dağıtılan bildiri Türkiye'de faşist terörün görülmemiş boyutlara vardığını belgeleri ve kanıtlarıyla gösteriyor.

İşte, Işık Öztürk'ün sarsıcı ifadesi. Işık Öztürk, İlerici Kadınlar Derneği üyesi. Kocası Talip Öztürk demokratik öğretmen hareketinin yöneticilerinden ve Türkiye Barış Komitesi'nin kurucularındandı. Talip Öztürk'ü de faşist katiller öldürdü.

Onların ve daha binlerce insanın katilleri elleri kolları serbest dolaşıyorlar. Bu faşist katillerin örgütleri ve MHP demokratik örgütlere ve kişilere karşı yoğun bir terör yürütüyor. Günden güne artan bu terör yeni baskı yasalarını meşrulaştırma amacını güdüyor.

Bütün demokratik örgütler yasaklanıyor. ~~D.D. ~~Karixxxxx~~~~ Demokratik Alman
ya Cumhuriyetinde çıkmakta olan Haftalık Horizont gazetesinin 23. sa-
yısında yeralan bu yazıda devamla şöyle ~~xxxxxx~~ yazılıyor: "Kasım 1979
dan ~~xxxxxx~~ Demirel hükümetinin iktidara geldiğinden bu yana 46 976
insan tutuklandı. Yığinsal tutuklamalar yapıldı. İnsanlar stadyumlara
dolduruldu.

Hapisanelerde durum insanlıkdışıdır. Bir başka bildiride şöyle
yazılıyor: işkenceler, elektrik şoku ve psikolojik işkence poliste
karakollarda, hapisanelerde yaygın olarak uygulanıyor. Yalnızca 1980
yılıının Mart ayında polis 5 kişiyi işkenceyle öldürdü. 16 Nisanda
tutuklanan İlerici Gençler Derneği'nin 17 yürütme kurulu üyesine de
işkence uygulandı.

"Türkiye Nisan 1980: Neden?" başlıklı illegal dağıtılan bildiri-
de bunlarla birlikte aynı zamanda güngüne keskinleşen ekonomik durum
da olgularla gösteriliyor.

Açık işsiz sayısı 5 milyondur. Enflasyonun hızı % 100 ün üzerine çıkıyor. Emperyalistler ve yerli tekeller ekonomik krizin ağır yükünü emekçi insanların sırtına yıkıyorlar. Uluslararası Para Fonu isteklerini dikte ediyor. Öte yandan İran'da ve Afganistan'da bozguna uğrayan Amerikan emperyalizmi için Türkiye'nin önemi artmıştır. Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri alçakça planlarını gerçekleştirmek için bütün demokratik eylemleri bastırmak, ekonomik ve demokratik haklarını koruyan yığınları kanlı bir zorbalık ve terörle susturmak istiyorlar.

D.D. Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nde çıkmakta olan haftalık Horizont gazetesi'nin 23. sayısında Türkiye üzerine çıkan yazıdan sonu şöyle: Ancak, bildirilerde şu da kanıtlarıyla gösteriliyor ki, Türkiye'de bu politikayı geripüskürtebilecek güçler vardır. Militanca başkaldırı yaygınlaşmaktadır, özellikle Tekstil işçileri ve metalurji işçileri sendikalarından grev yardımı bile almıyorlar. ^{Gekilmez} ~~Taşınmaz~~ bir

duruma gelen yaşam koşullarına ve polisin zorbalığına karşı kendiliğinden eylemler giderek artıyor. 8 Mart'ta ilerici kadın örgütlerinin çağrısı üzerine yapılan pahalılığa ve baskılara karşı protesto eylemi büyük bir yankı buldu. Müzlerce kadın Valilikler önünde, ~~xxxxxxx~~ Pazar yerlerinde, parklarda ~~xxxxxxx~~ beyaz başörtüleri ve boş fileleriyle toplanıp "Fiatlar ve kiralar düşürülmelidir" "Biz silah değil ekmek istiyoruz" "Baskılara hayır" "NATO'ya Hayır" "Amerikan üslerine Hayır" diye haykırdılar. D.D. Demokratik Almanya Cumhuriyetinde çıkmakta olan in 23. sayısında haftalık Horizont gazetesinde Türkiye'deki faşist terör ve baskılar üzerine çıkan bir yazının özetini dinlediniz.

TKP'nin Sesi

8.6.1980 Em.

Pazar yayını

TKP MK Plenumu ve işçi sınıfının
birliği sorunu üzerine

Devrimci hazırlık; Devrimci Birlik

TKP MK plenumunda temel sorun olarak işçi sınıfının birliği sorunu ve buna bağlı olarak en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliği sorunu bir kez daha ele alınmıştır. MK'nin Plenumunda açık, kararlı bir yaklaşım ile bu sorunun çözüm yolları gösterilmiştir. Böylelikle parti-miz işçi sınıfının birliğini sağlama savaşında belirleyici adımı atmıştır. Bu plenum raporunda şöyle ~~xxxix~~ vurgulanıyor: "Zorluklar, eksikler yok değildir. Çözülmemiş sorunlar yine de vardır. Ama gelişmenin yönü artık belirgindir. Türkiye işçi sınıfı hareketi içinde birlik eğilimi güç kazanıyor."

MK plenumu bütün önde duran sorunların çözümünde olduğu gibi işçi sınıfının birliğini sağlama savaşında da "partimizin devrimci ve bilimsel temellerine" duyduğu derin güveni, parti üyelerinin, komünistlerin leninci çelik disiplinine, esnekliğine, kararlılığına duyulan derin güveni bir kez daha belirtmiştir.

Parti MK plenumu bütün parti örgütlerinin, üyelerinin önüne "partimizin leninci çizgisini başlaşıklarımıza sabırla anlatma" görevini koymuştur. Nitekim, partimizin 1978 plenumundan bu yana kararlı savaşımı, parti üyelerinin özverili ardıcıl savaşlarıyla yığınlar içinde illeğül bir örgüt ağı yaratmaları ve partiyi güçlendirmeleri, işçi sınıfının birliği perspektifinde, işçi sınıfının değişik partileri arasında eylem birliği için önemli adımlar atılmasında belirleyici bir rol oynamıştır. TKP MK Plenumu bu durumu değerledirerek partiyi güçlendirme savaşıyla işçi sınıfının birliğini sağlama savaşının

birbirine sıkışıkya bağlı olduğu görüşünün, bu leninci görüşün ülkemiz pratiğinde bir kez daha doğrulandığını; özellikle de ülkenin politik koşullarının çözümlenmesine dayanan illegal örgütlenmeyi güçlendirmenin doğruluğunu vurgulamıştır.

Parti MK Plenumu bunu vurgularken legal alanda yasal hakların sonuna dek kullanılmasının zorunluğunu, özellikle de bu noktada işçi sınıfının birliğini sağlama yolunda önemli adımlar atabilmenin olanaklarının varolduğunu belirtmiştir. Parti MK Plenumunda bu herşeyden önce işçi sınıfı partileri arasındaki eylem birliğini ileriye götürerek şüphesiz legal Birleşik/bir işçi partisi yaratma biçiminde formüle edilmiştir. TKP MK Plenum raporunda bu şöyle belirtilmiştir: Bir ülkede bir tek komünist partisinin varlığı ilkesi temel bir ilkedir. TKP ile omuzomuza savaşan, yığınsal, birleşik legal bir işçi sınıfı partisi olursa, bu tek komünist partisi ilkesiyle gelişmez, tek komünist partisi ilkesinin ülkemiz ko-

şullarında somut biçimini gösterir."

TKP MK Plenumu bununla birlikte yine birleşik gençlik ve kadın örgütlerinin yaratılması, diğer demokratik örgütlerin ayağa kaldırılması olanaklarını da değerlendirerek, bu görevleri öne koymuştur.

TKP MK Plenumunun işçi sınıfının birliğini sağlama yolunda öne koyduğu bu görevleri ~~xxxx~~ yerine getirme savaşımı, sağlı, "sol"lu likidatörlüğe karşı savaşımdan ayrı görülemez. İşçi sınıfının birliğinde amaç devrimci hazırlıktır. Egemen güçlerin saldırısının devlet terörü düzeyine çıktığı, yarı askersel zorbalık rejimleriyle faşist diktatörlüklere yol açılmak istendiği bugünkü ortamda devrimci durum ortamı için koşullar da olgunlaşmaktadır. Böyle bir durumda ne yapılacaktır? Bu soruya genel olarak 3 yanıt verilmiştir. Birincisi silahı ele alıp ortaya çıkmak ^{Böyle bir tutum} serüvençi bir tutumdur. Partimiz birçok belgesinde ^{bu} tutumun leninci çizgiyle hiçbir bağının bulunmadığını, yığınların

çoğunluğunu kazanma, işçi sınıfının ~~birliğini~~ devrimci birliğini sağlama, demokrasi güçlerini eylemde birleştirme gibi en temel ilkeleri yadsıdığını açıklamıştır.

İkinci yanıt ~~ise~~ ^{“birleşelim, saldırıya geçelim” olabilir. Böyle bir görüş} birlik yanlısı bir tutumla ortaya çıkmakla birlikte, bu birliğin amacını yalnızca emperyalizmin, egemen güçlerin ~~artan~~ artan saldırısı karşısında, faşizm tehlikesi karşısında savunma olarak sınırlar. İşçi sınıfının birliğini, ~~güçlerini~~ ^{güçlerini} bir savunma aracı olarak görmek sağ bir tutumdur.

Üçüncü yanıt TKP'nin verdiği yanıttır. Bu yanıt bu dönemde iş-
çi sınıfının birlik bayrağını yükseltmek, legal ~~sonuna~~ ^{olanakları} dek kullanmak, ^{güvensiz} ~~birleşik~~ ^{legal bir} işçi partisi, ve ~~diğer~~ demokratik yığın örgütleri yaratmak, bununla birlikte illegal örgütlenmeyi güçlendirmek ve savaşın herbiçimine hazırlanmak. İşte devrimci hazırlık, devrimci birlik budur. Bu birliğin, bu hazırlığın amacı savunmayla sınırlanamaz, bu hazırlığın

bu birliğin amacı korunmadan öteye emperyalizmin ve işbirlikçi tekeli-
ci burjuvazinin egemenliğini çökertmek, faşist tehlikenin kökünü kazı-
mak için ileri demokratik devrimdir, iktidarı ulusal demokratik güçlerin
ele almasıdır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI